

HET GERECHTSHOF TE AMSTERDAM

Derde Enkelvoudige belastingkamer;

Gezien het op 25 januari 1980 ter griffie ingekomen beroepschrift van X te Z, belanghebbende ingediend door zijn gemachtigde V (Accountantskantoor V) te W tegen de uitspraak ter post bezorgd op 27 november 1979 van de inspecteur der omzetbelasting te U op een door belanghebbende ingediend bezwaarschrift betreffende de opgelegde naheffingsaanslag omzetbelasting over het tijdvak: 1 januari 1973 tot en met 31 december 1977;

Gezien de overige stukken;

Gehoord ter zitting van 31 maart 1981 belanghebbende, diens gemachtigde voornoemd en de inspecteur;

Overwegende dat bij de bestreden uitspraak de naheffingsaanslag is verminderd tot f. 13.572,55 (f. 12.339,55 aan enkelvoudige belasting en f. 1.233,-- aan verhoging);

dat belanghebbende in beroep verzoekt de uitspraak en naheffingsaanslag te vernietigen;

dat de inspecteur heeft geconcludeerd tot bevestiging van de uitspraak;

Overwegende dat op grond van de stukken en het ter zitting behandelde het navolgende tussen partijen is komen vast te staan:

belanghebbende, ondernemer in de zin van de Wet op de omzetbelasting 1968, exploiteerde in het tijdvak 1973-1977 een autosloperij en schroot- en onderdelenhandel terwijl hij zich tevens bezig hield met de in- en verkoop van gebruikte automobielen.

Gedurende dit tijdvak heeft belanghebbende noch aangifte van omzetbelasting gedaan, noch omzetbelasting afgedragen;

Op 4 december 1978 is van de zijde van de inspectie getracht een boekenonderzoek bij belanghebbende in te stellen, welk onderzoek niet heeft kunnen plaats vinden omdat noch op het woonadres, noch op het bedrijfsadres van belanghebbende gehoor werd gegeven.

Derhalve werd aan de hand van belanghebbendes aangifte inkomstenbelasting een schatting gemaakt van de door hem over het onderwerpelijke tijdvak verschuldigde omzetbelasting, waarna een naheffingsaanslag werd opgelegd van f. 19.453,90 aan enkelvoudige belasting en f. 1.945,-- verhoging.

Naar aanleiding van het door belanghebbende ingediende bezwaarschrift, waarin gesteld werd dat over het tijdvak 1973-1977 in het geheel geen omzetbelasting verschuldigd was, werd in juni 1979 een boekenonderzoek ingesteld.

Op grond van de bevindingen van de controlerend ambtenaar werd belanghebbendes boekhouding verworpen; aan de hand van, door belanghebbendes accountant opgestelde, exploitatie-overzichten werd de verschuldigde belasting opnieuw berekend, waarbij werd aangenomen dat belanghebbende in de jaren 1974 en 1975 een tiental tweedehands auto's had verhandeld en dat belanghebbende betalingen aan hulpkrachten had gedaan welke in de exploitatie-rekeningen niet voorkwamen. Tevens werd de omzet over 1977 verhoogd met f. 7.000,-- wegens een renseignement waaruit bleek dat belanghebbende in dat jaar voor f. 3.500,-- had ingekocht van Autobedrijf A te Y, welke in door hem niet was geboekt. Op grond van deze gegevens werd de naheffingsaanslag teruggebracht tot f. 13.572,55.

Overwegende dat tot grond van het beroep is aangevoerd zakelijk samengevat:

Eerst sedert 1976 is overgegaan tot de in- en verkoop gebruikte automobielen. Toegegeven wordt dat er in de jaren 1973 tot en met 1975 wel omzet aan onderdelen was, doch er werden toen geen aangiften gedaan omdat de regeling voor kleine ondernemers van toepassing was. Incidenteel bood wel iemand zijn diensten aan, die in de vorm van benzine of onderdelen een vergoeding ontving. Toegegeven wordt verder dat zijn zwager, enkele weken per jaar kwam helpen. Die ontving dan een gedeelte van de verdiensten in de desbetreffende week. De boekhouding voldoet aan de gestelde eisen. De niet geboekte kwitantie betreft in de loop der jaren ingekochte auto's welke reeds in de inkoopadministratie waren verwerkt. Alle inkopen zijn in het inkoopregister geboekt.

De inkoopprijs van een sloopauto is vaak nihil tot ongeveer f. 25,--. Van de

verkoop van onderdelen werden telkens bonnen uitgeschreven. Kentekens brachten vroeger f. 5,- op, thans hebben ze geen enkele waarde. Er waren geen 200 tot 300 sloopauto's op het opslagterrein aanwezig. Het café werd gedreven in firmaverband. Belanghebbende werkte daar 's avonds, zijn compagnon en vriendin hielpen hem daar;

Overwegende dat de inspecteur in hoofdzaak heeft betoogd;

De boekhouding is onvoldoende, er werden slechts over enkele - niet alle - jaren wat losse vellen met tellingen van inkopen en ontvangsten aangetroffen. Een geldadministratie en aantekeningen van privé-opnamen ontbraken. Vóór 1977 werd in rekening gebrachte omzetbelasting niet afzonderlijk geboekt. In 1977 bleken niet alle inkopen te zijn geboekt, Balans en verlies- en winstrekening ontbraken.

Tijdens het onderzoek bleek een hulpkracht in werkkleding aanwezig, Belanghebbende heeft toen toegegeven dat ook andere hulpkrachten bij hem werkten, die zou hij privé hebben betaald. Gelet op de grote hoeveelheid aanwezige auto's, de bevindingen van de controlerende ambtenaar, ook met betrekking tot de geboekte winstsaldi, en het feit dat belanghebbende ook nog een café drijft waarin hij werkzaam is, is aangenomen dat de omzet moet worden verhoogd ter zake van niet geboekte ontvangsten in relatie tot niet geboekte kosten voor hulp. Op grond van de bevinding dat diverse kentekens van auto's waarvoor belanghebbende in 1974 en in 1975 benzine kocht nog in datzelfde jaar op naam van verschillende personen werd overgeschreven is aangenomen dat hij ook vóór 1976 niet enkel onderdelen verkocht, doch ook tweedehands auto's.

De kleine-ondernemersregeling is niet toegepast op grond van het bepaalde in het vierde lid van artikel 25 van de Wet op de omzetbelasting 1968 (de Wet).

Nu geen aangifte is gedaan en tevens de administratie niet voldoet aan de vereisten van artikel 34 van de Wet juncto artikel 31 van de Uitvoeringsbeschikking omzetbelasting 1968 moet het beroep worden verworpen, omdat niet is aangetoond dat en in hoeverre de aanslag onjuist is;

Overwegende omtrent het geschil:

Vaststaat dat belanghebbende in al de jaren waarop de naheffingsaanslag betrekking heeft als ondernemer tegen vergoeding goederen aan derden heeft geleverd alsook hij geen aangifte van verschuldigde omzetbelasting heeft gedaan noch omzetbelasting heeft betaald.

Op grond van de bepaling in artikel 29, lid 2, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen moet daarom het beroep worden afgewezen, tenzij is gebleken dat en in hoeverre de uitspraak onjuist is.

Ook als belanghebbende zou hebben gemeend dat hij op grond van de zogenoemde kleine-ondernemersregeling vóór 1976 geen belasting verschuldigd was, dan nog had hij aangifte moeten doen omdat de inspecteur anders niet kan nagaan of belanghebbende gelijk heeft.

De inspecteur heeft uitvoerig gemotiveerd op elke gronden hij van oordeel is, dat de administratie van belanghebbende niet voldoet aan de eisen welke de Wet daaraan stelt en op welke gronden hij de verschuldigde belasting heeft berekend, Met name mocht de inspecteur aan het feit dat belanghebbende tegen betaling hulp van derden kreeg terwijl die betalingen niet werden geboekt, aan het feit dat belanghebbende in 1974 en 1975 benzine kocht voor diverse auto's waarvan het kenteken in die jaren op naam van derden werd overgeschreven en aan het feit dat in 1977 een inkoopfactuur niet bleek te zijn geboekt, het vermoeden ontlenen dat de administratie geen getrouwe weergave van de werkelijke omzet gaf.

Belanghebbende heeft niet aangetoond dat de bestreden uitspraak onjuist is. Het beroep moet derhalve worden afgewezen.

Uitspraak doende:

Bevestigt de bestreden uitspraak.

Aldus gedaan in raadkamer op 26 mei 1981 door Mr. Steenbergen, in tegenwoordigheid van Mr. Vellema als griffier,

Vellema

Steenbergen

AANGETEKEND VERZONDEN

16 JUNI 1981

AAN PARTIJEN.